

Entrevista

“La UNRWA mai no s’hauria d’haver creat”

Filippo Grandi

Comissionat general de l'ONU per als refugiats palestins

—És cert que l'Agència de Nacions Unides per als refugiats palestins (UNRWA), que dirigiu, podria tancar aviat per culpa de la greu situació financera?

—La situació és crítica. Els fons que rebem són 150 milions de dòlars menys dels que necessitem. Necessitem un 25% més d'ingressos per a tenir els fons que ens han de permetre portar a terme els nostres programes correctament. No tenim una contribució fixa dels governs, sinó finançament voluntari. Les indicacions que ens van donar a l'inici de l'any parlen de 450 milions de dòlars i n'hem de menester 600. És una gran diferència que hem d'emplenar.

—Hi ha països que no compleixen els seus compromisos?

—Els donants són molt generosos. Aquests darrers anys hem aconseguit sempre un poc més que als anys anteriors, però el problema és que augmenten més de pressa les necessitats —la coordinació dels refugiats, una bona educació, bons centres de salut a causa de l'augment del nombre de refugiats— que no pas els fons. Els últims 5-10 anys no hem invertit en la qualitat de cap programa, i és impossible d'ensenyar a mig milió de nens adequadament si no es millora la qualitat de l'ensenyament i de les infraestructures.

—Enguany celebren els seixanta anys des de la creació de la UNRWA. Per a vós, és un esdeveniment trist o feliç?

—És un esdeveniment que mai no hauria d'haver passat. És una vergonya que la comunitat internacional permeti l'existència del problema dels refugiats seixanta anys després. És una vergonya que els refugiats estiguin en la quarta generació. És una mica terrible.

—La comunitat internacional és prou autocrítica?

—Hi ha molta autocrítica i moltes trucades per telèfon. Quan vaig per Europa, els dirigents em diuen que la situació és molt dolenta, que és molt trista, i jo els responc que, si és trist, per què no intentem fer-hi alguna cosa per resoldre-la. La qüestió dels refugiats només pot ser resolta en el context del procés de pau.

—Quines són les principals dificultats que es troba la UNRWA?

—Hi ha molts problemes, tenim dificultats de seguretat, de finançament i als territoris ocupats palestins hi ha problemes a causa de els bloquejos. A Cisjordània el moviment normal de les persones és difícil, sobretot per a entrar i sortir de Jerusalem; i a Gaza hi ha limitacions



d'entrada de productes bàsics per a desenvolupar els nostres programes, com ara els materials de construcció.

—La reforma de la UNRWA que es gesta des de fa anys es farà durant el vostre mandat?

—Tenim un mandat molt directe i senzill. Ensenyem als nens a les escoles, tractem pacients o preveiem malalties en centres de salut i ajudem els pobres. I quan hi ha emergències donem ajuda humanitària. També tenim un bon programa de microcrèdits. Tot això s'ha de fer des de l'eficàcia. Per això és necessari canviar mals hàbits.

—Europa entén la realitat del poble palestí?

—Sí, l'entén des de fa decennis. La societat europea ha estat a prop, políticament i moralment, d'aquest conflicte. Crec que Europa hi ha ajudat finançament i potser ara hauria d'implicar-s'hi políticament d'una manera més rotunda; aixecar la veu, perquè té molta credibilitat a banda i banda. És el moment de fer servir aquesta posició privilegiada. Hi ha oportunitats perquè la Unió Europea aixequi una única veu i ajudi que deixi d'haver-hi refugiats palestins.

*Carla Fibla
Amman (Jordània)*